

Iñigo Errejón no és un cas individual ni aïllat

Rebutgem l'agressió sexista i les complicitats que silencien les veus de les dones colpides

El nostre cor està amb les germanes assetjades i agredides pel diputat i portaveu de Sumar, Iñigo Errejón.

Us creiem, a totes les veus anònimes, veus que heu alçat enfront d'un home en que teníeu en estima i respecte, i que us ha colpit dolorosament. Som davant un líder referent de la indignació del 15M i de la regeneració democràtica.

No és un cas individual. No és un cas aïllat. No és una contradicció entre un personatge i una persona. És misogínia i violència masclista. És una expressió del poder que domina i sotmet a les dones. Això en cap cas pot exculpar l'agressió ni a l'agressor. És clar que hi ha una cadena de complicitats, de concessions, de mirar a una altra banda per evitar enfrontar-se al "faldiller" que "se li envà la mà".

Com si aquesta normalitat agressora fos quelcom puntual, extraordinari, com si no fora l'essència de la dominació masclista patriarcal que condemna i colpeix a les dones.

Som davant l'expressió del poder, moral, mites i costums de la cultura de la violació, que determina una societat que no estima a les dones, les considera objectes que no es mereixen respecte, ni el lliure consentiment, ni el desig, ni el plaer i una vida feliç.

Som orgullosos de dones com l'actriu Elisa Mouliá que ha gosat trencar el silenci

per totes les dones agreujades. T'estimem Elisa.

Estima i reparació és el que necessiten les dones agreujades, reconeixement social, escalf de totes les dones, i també del homes que defensen un món de cures sense violència masclista, violacions i feminicidis.

Rebutgem com insultants els arguments artificiosos d'una contextualització social, política i psicològica que difuminen i tergiversen la crua realitat. Un home, en aquest cas Errejón, diputat de l'esquerres, coneixedor del feminisme, de l'avenç legal que ha representat establir el lliure consentiment de les dones en una llei, que empra la seva oratòria convincent per eludir i negar-se a reconèixer les agressions, sense preocupar-se per l'ànim de les dones, i encara menys de demanar disculpes a les agredides per ell, les seves víctimes.

Encoratgem a l'amiga Cristina Fallarás a sostenir la veu de totes les dones. El llençol infinit de denúncies anònimes del "Cuéntalo" és una joia que demostra que no són casos aïllats, ni de malalts pervertits, sinó una concreció del poder i terror masclista.

Com exposa la sociòloga Patricia Melgar "La revolta contra el masclisme és imparabile. S'ha acabat el temps de silenci, d'encobriment... som en una etapa on mirar cap a un altre costat, restar importància a l'assetjament o justificar-lo ja no és la norma social i posa en evidència aquelles persones que ho fan"... un càrrec públic genera una desigualtat en la relació que moltes vegades anul·la el consentiment de les dones o el condiona".

Fem nostra el sentiment de la psicòloga Gemma Altell, a l'article "... o la

Comunicat de la Plataforma unitària contra les violències de gènere

instrumentalització del feminisme... No podem utilitzar el privilegi de la capacitat oratòria per pervertir les paraules, els significats... et defineixen més les teves pràctiques que les teves paraules”.

Ens fem ressò del comunicat de Ca la Dona “Prou masclisme a les institucions... la vergonya pels opressors i pel silenci còmplice de qui ho sabia i ha preferit callar... cap agressor mai ens podrà representar... el masclisme i el patriarcat són estructurals, que envaeixen totes les esferes de la vida, que són a tot arreu”.

Avancem juntes. I juntes erradicarem las xacra masclista fent la vida i el món estimat i feliç per a tothom.

S’ha acabat!

La vergonya canvia de bàndol!

Prou agressions!

27 d’octubre de 2024

violenciadegenere.org

@prouviolencia